

Władysław Łukasiuk -

(ur. 16 lutego 1906 - zm. 27 czerwca 1949)

Urodził się we wsi Tokary, w rodzinie chłopskiej. Ukończył szkołę powszechną i gimnazjum. Od 1929 roku służył w wojsku w 3 PSK w Wołkowysku. Najślynniejszy partyzant Podlasia. Podczas treningu ujeżdżania konia, spadł z niego i doznał poważnych obrażeń lewej nogi. Efektem tego wypadku było to, że młodemu plutonowemu lewa noga na zawsze pozostała sztywna. Pierwszą potyczkę z sowietami zakończoną rozbiciem grupy operacyjnej NKWD, stoczył 18.03.1945 na drodze z Mężenina do Figał. Wkrótce jego oddział połączył się z dużo większym oddziałem AK/AKO ppor. Teodora Śmiałkowskiego "Szumnego", gdzie Łukasiuk objął funkcję dowódcy 1 plutonu. Pluton ten wyróżnił się bojowością na tle innych oddziałów jednostki.

W czasie służby w oddziale "Młot" zdał kurs Szkoły Podchorążych Rezerwy. W sierpniu 1945 pchor. Łukasiuk został awansowany na podporucznika. Kolejne awanse to: porucznik (X 1946) i kapitan (11 XI 1947). Był człowiekiem solidnym, odpowiedzialnym, mającym świetny instynkt partyzancki. Wyróżniał go na tle innych dowódców, bardzo silny charakter. Osobiście był bardzo odważny. Pomimo kalectwa zawsze maszerował w pierwszym szeregu, razem ze swoim oddziałem. Starsi mieszkańcy Podlasia pamiętają, że poruszanie sprawiało mu duże kłopoty. Musiał podpierać się swoim karabinem SWT. Kapitan Władysław Łukasiuk "Młot" zginął na kolonii wsi Czaje-Wólka, zastrzelony przez swojego podkomendnego Czesława Dybowskiego "Rejtana". "Młot" zastrzelił młodszego brata Czesława - Leopolda, ponieważ nie wykonał on zleconego przez "Młota" wyroku śmierci na cywilach (podejrzewanych o współpracę z UB). Widząc to, "Rejtan" zastrzelił "Młota".